

РЕШЕНИЕ

№ 6153

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Къосева

Ева Пелова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **5109** по описа за **2022** година докладвано от съдия Росица Цветкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Директора на Регионална инспекция по околната среда и водите (РИОСВ) – С., против Решение № 1229/06.04.2022г., по НАХД № 17698/2021г., по описа на СРС, 108 състав, с което е отменено наказателно постановление № 188/26.07.2021г. издадено от Директор на РИОСВ – С., с което на основание чл.136, ал.2 т. 14 от Закона за управление на отпадъците /ЗУО/ на „Силокс“ ООД с ЕИК:[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 7 000 /седем хиляди/ лева за нарушение на чл. 73, ал.1 т.3 и ал.3 от ЗУО.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно поради допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон и необоснованост. Излагат се доводи, че решението е постановено в противоречие със събраните и

приети доказателства по делото и не съдържа подробни мотиви по какви критерии съдебният състав е отхвърлил доводите изложени в издадено НП и в хода на съдебното производство. Касаторът навежда доводи, че е налице ясно формулирано обвинение срещу нарушителя, като отразеното в НП напълно съвпада и кореспондира с установената фактическа обстановка. Счита, че както в АУАН така и в НП се съдържа детайлно описание на всички елементи от състава на нарушението, както и са конкретизирани дата и мястото на нарушението. Излага съображения, че по безспорен и безсъмнен начин е доказано от обективна страна извършеното от дружеството нарушение. Счита, че нарушението не е маловажно и предвид конкретната фактическа обстановка деянието не разкрива по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други нарушения от същия вид. Моли съда да отмени решението и да потвърди наказателното постановление. В съдебно заседание, касаторът, не се явява, не се представлява.

Ответникът по касация – „Силокс“ ООД с ЕИК:[ЕИК], в съдебно заседание се представлява от адв. А., който оспорва жалбата, като поддържа изложеното в отговора на касационната жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в срок и от страна с правен интерес.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна, СРС е приел, че на 17.03.2014 г. на „Силокс“ ООД било издадено разрешение за извършване на дейности по третиране на отпадъци с № 16-ДО-191-01/17.032.014 г., с което на дружеството било разрешено извършване на дейности по съхраняване, предварително третиране преди оползотворяване и регенериране на киселини /дейности с код R13, R12 и R6/ на три кода отпадъци - 06 01 02* -солна киселина, 11 01 05* - киселини от химично почистване на повърхности и 11 01 06*-киселини, неупоменати другаде на площадка № 1 с местонахождение:

[община], [населено място], махала „Пали лула, поземлен имот 10548.53.140.

На неустановена дата дружеството освободило ползваната от него площадка за третиране на отпадъци с посочените по-горе кодове. За освобождаването на площадката „Силокс" ООД не уведомило Регионалната инспекция по околната среда и водите - С..

На 18.11.2020г. свидетелката С. Г. Й. - главен експерт в РИОСВ-С. и нейна колежка извършили проверка като посетили площадката за третиране на отпадъци в [населено място], за която на „Силокс" ООД било издадено разрешение за извършване на дейности по третиране на отпадъци. Свидетелката установила, че площадката е превърната в обор за крави и на нея не се намират съоръжения, съдове или служители на „Силокс" ООД. За установеното бил съставен констативен протокол. Свидетелката Й. извършила проверка в деловодството на РИОСВ-П. и РИОСВ - С., като не установила дружеството-жалбоподател да е уведомило съответната РИОСВ за това, че е освободило площадката.

На 28.01.2021г. свидетелката Й. съставила срещу „Силокс" ООД и в присъствие на неговия управител акт за установяване на административно нарушение № 20/2021г. Актът бил предявен за запознаване на управителя на дружеството, който го подписал без възражения. Такива не постъпили и впоследствие. Въз основа на така съставения АУАН на 26.07.2021 г. било издадено и обжалваното наказателно постановление.

Въз основа на събраните в хода на съдебното дирене доказателствата, въззивният съд е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати нарушения на процесуалните правила, които съществено ограничават правото на защита на наказаното лице и обуславят отмяна на обжалваното наказателно постановление, а на второ място дружеството неправилно е санкционирано за нарушение, което не е извършило.

За да отмени НП, СРС е приел, че описанието на нарушението от фактическа страна е неясно и на същото е дадена несъответстваща правна квалификация. Счел е, че от фактическото описание на нарушението всъщност по никакъв начин не става ясно защо е прието, че нарушението е извършено на 18.11.2020 г. или иначе казано защо е счетено, че подаването на заявление от страна на „Силокс" ООД е следвало да се

извърши до тази дата. Въззивния съд е посочил, че е несъстоятелен доводът на процесуалния представител на АНО, че доколкото не е могло да бъде установено по категоричен начин кога е освободена площадката, за дата на нарушението е посочена тази на извършване на проверката. Подобен свободен подход при определяне датата на нарушението не може да бъде споделен, отделно от това не отговаря нито на фактическото описание, нито на законовите разпоредби.

Районният съд се е мотивирал, че преустановяване ползването на конкретна площадка, на която е разрешено третиране на отпадъци, не попада в хипотезата на чл. 73, ал.1 т.3 от ЗУО, която визира, че органът, издал разрешението изменя или допълва разрешението при необходимост от допълването му с нови данни, дейности, площадки или условия, при които ще се развиват дейностите. Подаването на заявление при промяна в обстоятелствата по чл. 73, ал.1 т.2 и т. 3 от ЗУО не е обвързано със срок.

Решението е правилно като резултат и следва да бъде оставено в сила. Правилен е изводът на съда, който макар да не е формулиран прецизно, се извлича от мотивите на решението, а именно, че деянието, за което е ангажирана отговорността на дружеството е несъставомерно – неподаването на заявление до РИОСВ, че дружеството е престанало да извършва каквито и да било дейности по третиране на отпадъци на площадката в [населено място] и същата е освободена, не осъществява състав на нарушение по чл. 136, ал.2, т. 14 във връзка с чл. 73, ал.1, т.3 и ал. 3 от Закона за управление на отпадъците, нито на друго административно нарушение по този закон. Нормата на чл. 73, ал. 3 изисква от лицата да подават заявление до РИОСВ, когато има необходимост от допълването на издаденото разрешение с нови данни, дейности, площадки или условия, при които ще се развиват дейностите. Конкретния случай не е такъв. Напротив. Доколкото е отпаднала изобщо нуждата от ползване на площадката, не е било необходимо да се изменя или допълва издаденото разрешение за ползването и. Задължението за подаване на заявление за издаване на изменено или допълнено разрешение за ползване на площадката очевидно не обхваща случаите, когато една площадка спира да се ползва. Това следва и от буквалното и от логическото и систематичното тълкуване на нормата на чл. 73, ал.1 и ал. 3 от ЗУО.

Предвид изложеното касационната инстанция намира решението на районния съд за

валидно, допустимо и правилно, поради което същото следва да бъде оставено в сила.
При този изход на спора, с оглед направеното от процесуалния представител на ответника искане, на основание чл.63д, ал.1 от ЗАНН, на „Силокс" ООД следва да се присъдят направените разноски – адвокатско възнаграждение в размер на 680 лева.
Воден от горното на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1229/06.04.2022г. по НАХД № 17698/2021г. по описа на СРС, 108 състав.

ОСЪЖДА Регионална инспекция по околна среда и водите С. да заплати на „Силокс" ООД, адвокатско възнаграждение в размер на 680 лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.